

واحد آموزش پاسخگو

هدف اصلی از آموزش پزشکی پاسخگو آشنا نمودن دانشجوی و کارورز با واقعیات طبابت در جامعه و معرفی نقش پزشک در اجتماع است. فرض اصلی این الگو این است که آموزش بالینی در مکانی که بیمار در آن زندگی می کند، متمرکز شود. وظیفه پزشک در این راستا تفکیک بیماران نیازمند به مراقبتهای خاص و فوری از بیمارانی است که نیاز به تامل در روشهای تشخیصی و درمانی دارند این وظایف را دانشجوی به نحو مطلوب در بخشهای بستری نمی آموزد. در این راستا زمانی فرد درانجام کاری مهارت پیدا می کند که آن کار را در قالب موقعیت مربوطه بیازماید. اگر افراد در همان مکان که آموزش دیده اند، مورد امتحان قرار گیرند در امر آموزش موفق خواهند بود و نتیجه گیری منطقی آن است که اگر قرار است بیشتر مراقبت از بیماران در درمانگاه ها و مطبها باشد، بهتر است آموزش فراگیران طب نیز در عرصه درمانگاههای با جمعیت تعریف شده انجام پذیرد و مکان آموزشی نیز بیشترین تشابه را با مکان که دانشجوی در آینده در آنجا طبابت می نماید، داشته باشد. حداقل نتیجه گیری این است که آموزش پزشکی که بطور کامل در بیمارستانها انجام می گیرد بطور کامل در بیمارستانها انجام می گیرد بطور قطع دانشجوی را برای طبابت در مطب و درمانگاهها آماده نمی کند.

Irby و Smith پیشنهادهایی برای آموزش پزشکی در جامعه ارائه داده اند و معتقدند این آموزش زمانی موفق است که دانشجوی علاوه بر معاینه بیمار فرصت ایجاد ارتباط با استاد و طرح سئوالات مورد نظر را داشته باشد و لازمه این آموزش این است که دانشجوی توانائی استفاده از یافته های جدید علم پزشکی و بکارگیری آن را در جهت مداوای بیماران فرا گیرد و آنها را در عمل پیاده کند. در این روش به جای کسب اطلاعات فراوان در یک مرحله از آموزش و انتظار دانشجوی جهت پیدا کردن بیمار خاص و یافتن آن اطلاعات در بیمار، می تواند پس از مواجهه با هر بیمار اطلاعات مربوط به بیماری را بیابد و پس از برقراری ارتباط مناسب با بیمار و مطرح کردن تشخیصهای افتراقی و خط مشی درمانی، نحوه استفاده از امکانات پیشرفته و روشهای تشخیصی و درمانی پیچیده و مشاوره با متخصص مربوطه را بیاموزد. این محل مناسبترین مکان برای ترویج پیشگیری بوده و دراین راستا پزشکان قبل از اینکه فرد بیمار شود، مداخله را می آموزند. در این روش پزشک، کنترل مستقیم روی بیمار را در منزل ندارد، ولی هنر و مهارت ایجاد ارتباط به شکل انجام توصیه های مناسب به بیمار را می آموزد.

واحد آموزش پزشکی پاسخگو در بهترین حالت بایستی دارای حداقل چهار عامل زیر باشد:

۱) شورای آموزش پزشکی پاسخگو: به عنوان عالی ترین مقام سیاست گذاری و تصمیم گیری دانشگاه در این زمینه عمل

کرده و متشکل از معاونین دانشگاه، روسای دانشکده ها، رئیس مرکز توسعه آموزش پزشکی و سرپرست واحد آموزش پزشکی پاسخگو، مدیران بیمارستانی و درمانگاهها بوده و ریاست آن بعهده رئیس دانشگاه می باشد. این شورا بسته به نیاز تشکیل جلسه داده

و در مورد مباحث مربوطه تصمیم گیری می نماید و مصوبات این شورا برای کلیه بخش های دانشگاه لازم الاجرا می باشد .

۲) آموزش پزشکی پاسخگو : متشکل از مسئولین اجرائی آموزش پزشکی پاسخگو از قبیل معاونت آموزشی و پژوهشی ، رئیس مرکز توسعه و سرپرست واحد مربوطه ، مدیر کل آموزش ، کارشناسان و برنامه ریزان آموزش بالینی ، رئیس دانشکده پزشکی و... بوده و وظیفه آن اجرای مصوبات شورا و حل مشکلات موجود در عرصه و ارائه راهکارهای علمی و عملی جهت پیشبرد اهداف آموزش پزشکی پاسخگو است.

۳) دفتر آموزش پزشکی پاسخگو : در مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی مستقر است و دارای وظایف ذیل می باشد :

الف) نظارت بر اجرای امور در عرصه پزشکی پاسخگو

ب) تشکیل جلسات شورای آموزش پزشکی پاسخگو و پیگیری مصوبات آن

ج) تشکیل جلسات کمیته آموزش پزشکی پاسخگو و پیگیری مصوبات آن

د) انجام مکاتبات مربوط به وزارتخانه و بخش های مختلف دانشگاه

ه) انتقال تصمیمات شورا و کمیته به عرصه آموزش پزشکی پاسخگو

عرصه آموزش پزشکی پاسخگو : در ساده ترین وضعیت ممکن شامل یک درمانگاه اصلی همراه با چند درمانگاه مجاور و

پایگاههای بهداشتی مربوطه بوده که هر یک از این درمانگاهها و پایگاهها بایستی دارای واحدهای مختلف بهداشتی شامل واکسیناسیون ، تنظیم خانواده ، بهداشت خانواده ، بهداشت محیط و... بوده و در مانگاه اصلی نیز علاوه بر بخش های مذکور بایستی دارای داروخانه ، رادیولوژی ، سیتولوژی ، آزمایشگاه و قسمتهای مختلف مثل درمانگاههای تخصصی باشد از قبیل درمانگاههای تخصصی اطفال ، زنان ، پوست ، عفونی ، قلب ، ارتوپدی ، جراحی ، روانپزشکی و...